

DECIZIA Nr.389 **din 2 iulie 2014**

referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr.26/2014 privind numirea prim-vicepreședintelui, membru executiv, și a unui membru neexecutiv ai Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară

Publicată în Monitorul Oficial nr.534 din 17.07.2014

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea sesizării referitoare la neconstituționalitatea Hotărârii Parlamentului României nr.26/2014 privind numirea prim-vicepreședintelui, membru executiv, și a unui membru neexecutiv ai Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară.

2. Cu Adresa nr.2/2.952 din 18 iunie 2014, secretarul general al Camerei Deputaților a trimis Curții Constituționale sesizarea formulată de grupurile parlamentare ale Partidului Național Liberal și Partidului Democrat Liberal, în conformitate cu prevederile art.146 lit.l) din Constituție și art.27 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, pentru exercitarea controlului de constituționalitate asupra Hotărârii Parlamentului României nr.26/2014 privind numirea prim-vicepreședintelui, membru executiv, și a unui membru neexecutiv ai Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară.

3. Sesizarea de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr.2.657 din 18 iunie 2014 și constituie obiectul Dosarului nr.588L/2/2014.

4. La sesizare s-a anexat lista cuprinzând semnăturile deputaților și senatorilor. Potrivit acestei liste, autorii sesizării de neconstituționalitate sunt următorii: Gheorghe Tinel, Canacheu Costică, Toader Mircea-Nicu, Culiță Dănuț, Ialomițianu Gheorghe, Laza-Matiuța Liviu, Gudu Vasile, Tușa Adriana Diana, Stoica Ștefan-Bucur, Dascălu Constantin, Sămărtinean Cornel-Mircea, Popescu Dan-Cristian, Man Mircea, Popoviciu Alin-Augustin-Florin, Paul Maria-Andreea, Militaru Lucian, Udriște Gheorghe, Roman Cristian-Constantin, Oltean Ioan, Preda Cezar-Florin, Bălan Ion, Urcan Ionaș-Florin, Rădulescu Romeo, Anastase Roberta Alma, Iliuță Vasile, Oprea Dumitru, Pașcan Emil-Marius, Flutur Gheorghe, Blaga Vasile, Dincă Mărinică, Florian Daniel-Cristian, Badea Viorel-Riceard, Marian Dan-Mihai, Tișe Alin-Păunel, Igaș Traian-Constantin, Chiru Gigi-Christian, Pereș Alexandru, Alexe Costel, Alexe Florin— Alexandru, Băișanu Ștefan—Alexandru, Berci Vasile, Budurescu Daniel—Stamate, Buican Cristian, Calimente Mihăiță, Cătănicu Steluța—Gustica, Cazan Mircea—Vasile, Cherecheș Florica, Chirteș Ioan—Cristian, Cocei Erland, Costin Gheorghe, Cozmanciuc Corneliu-Mugurel, Crăciunescu Grigore, Cristian Horia, Cupșa Ioan, Doboș Anton, Dobre Victor-Paul, Dobrinescu Traian, Dolha Mircea, Dolha Nechita-Stelian, Donțu Mihai Aurel, Dragomir Gheorghe, Gheorghe Andrei Daniel, Gireadă Dumitru-Verginel, Gorghiu Alina-Ștefania, Grecea Maria, Guran Virgil, Hărău Eleonora-Carmen, Iane Daniel, Lupu Mihai, Manea Victor-Gheorghe, Motreanu Dan-Ștefan, Nicoară Romeo-Florin, Nicolăescu Gheorghe- Eugen, Nicolescu Theodor-Cătălin, Oros Nechita-Adrian, Palăr Ionel, Pardău Dumitru, Pârgaru Ion, Popa Octavian Marius, Săpunaru Nini, Scarlat George, Scutaru Adrian-George, Simedru Dan-Coriolan, Știrbu Gigel-Sorinel, Stroe Ionuț Marian, Surdu Raluca, Surugiu Iulian-Radu, Tămâian Ioan, Țigăeru Roșca Laurențiu, Tocuț Dan-Laurențiu, Uioreanu Elena-Ramona, Ursărescu Dorinel, Varga Lucia-Ana, Varga Vasile, Voicu Mihai-Alexandru, Zamfir Daniel-Cătălin, Zlati Radu, Hașotti Puiu, Ichim Paul, Tătaru Nelu, Grigoraș Viorel, Pașca Liviu-Titus, Zisu Ionuț-Elie, Neculoiu Marius, Barbu Daniel-Constantin, Ghișe Ioan, Burlea Marin, Păran Dorin, Dobra Dorin-Mircea, Antonescu George-Crin-Laurențiu, Mora Akos-Daniel,

Luchian Ion, Motoc Octavian, Ehegartner Petru, Popa Ion, Roșca-Stănescu Sorin-Ștefan, Obreja Marius-Lucian, Iliescu Lucian, Cristina Ioan, Barbu Tudor, Ardelean Ben-Oni și Vosganian Varujan.

5. Autorii sesizării consideră neconstituțională Hotărârea Parlamentului României nr.26/2014 privind numirea prim-vicepreședintelui, membru executiv, și a unui membru neexecutiv ai Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, deoarece contravine prevederilor constituționale ale art.1 alin. (3) și (5). În acest sens, autorii contestației susțin că această hotărâre încalcă dispozițiile art.9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.93/2012, prin numirea domnului Marian Sârbu ca prim-vicepreședinte, membru executiv al Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară. Astfel, potrivit art.9 alin. (1) lit.a²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, pentru numirea membrilor executivi și neexecutivi ai Autorității de Supraveghere Financiară de către cele două Camere ale Parlamentului, aceștia trebuie „să aibă o experiență profesională în domeniul financiar, al instituțiilor de credit și/sau al instituțiilor financiare nebancare de minimum 9 ani de la data absolvirii studiilor prevăzute la lit.a¹).” Autorii sesizării consideră că domnul Marian Sârbu a îndeplinit funcții și demnități publice, precum deputat, secretar de stat, ministru, președinte al Federației Sindicatelor Libere din Industria Lemnului, vicepreședinte al Confederației Naționale a Sindicatelor Libere din România — Frăția, al căror conținut nu a cuprins atribuții din domeniile expres prevăzute de textul de lege suscitată, astfel că hotărârea Parlamentului privind numirea acestuia ca membru al Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară este neconstituțională. În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr.251 din 30 aprilie 2014, referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr.14/2014 privind numirea președintelui și a unui membru neexecutiv ai Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară.

6. În temeiul art.27 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, au fost solicitate punctele de vedere ale birourilor permanente ale Senatului și Camerei Deputaților asupra sesizării de neconstituționalitate.

7. **Biroul permanent al Senatului**, cu Adresa nr.XXXV/3.437 din 25 iunie 2014, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 2.792 din 25 iunie 2014, a comunicat punctul său de vedere, în sensul respingerii sesizării de neconstituționalitate ca inadmisibilă. Astfel, arată că domnul Marian Sârbu, în funcțiile și demnitățile îndeplinite, „a fost ordonator principal de credite în înțelesul art.20 alin.(2) din Legea nr.500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare”, ceea ce „constituie o vastă experiență financiară, astfel cum au decis pe baza documentelor prezentate și comisiile de specialitate ale Camerei Deputaților și Senat, prin raportul comun adoptat cu unanimitate de voturi”.

8. Cu Adresa nr.2/3.130 din 24 iunie 2014, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr.2.769 din 24 iunie 2014, președintele Camerei Deputaților a transmis punctul de vedere al **Biroului permanent al Camerei Deputaților**, aprobat cu votul majorității membrilor prezenți. Biroul permanent al Camerei Deputaților, apreciind că sesizarea de neconstituționalitate este inadmisibilă, a propus respingerea acesteia. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin Decizia nr.335/2013 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr. 54/2013 privind numirea membrilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, Decizia nr.307/2012 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr.5/2012 privind numirea unor membri ai Consiliului Național al Audiovizualului și Decizia nr.1.094/2012 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr.44/2012 privind numirea unor membri ai Consiliului Național al Audiovizualului. În continuare, enumerând calitățile și funcțiile deținute de domnul Marian Sârbu de la absolvirea studiilor, apreciază că acestea se constituie într-o „vastă experiență financiară, astfel cum au decis pe baza documentelor prezentate și comisiile de specialitate ale Camerei Deputaților și Senat, prin raportul comun adoptat cu unanimitate de voturi”.

9. În temeiul art.76 din Legea nr.47/1992, au fost solicitate președinților Camerei Deputaților și Senatului documentele care au stat la baza numirii domnului Marian Sârbu în calitate de prim-vicepreședinte, membru executiv al Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară.

10. Secretarul general al Senatului, cu Adresa nr.940 din 24 iunie 2014, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 2.764 din 24 iunie 2014, a transmis, în copii conforme cu originalul, Raportul comun al comisiilor pentru buget, finanțe și bănci din Camera Deputaților și Senat cu privire la audierea candidaților pentru ocuparea funcției de prim-vicepreședinte, membru executiv, respectiv de membru neexecutiv în Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, înregistrat la Biroul permanent al Senatului cu nr.847 din 16 iunie 2014, și Extras din stenograma ședinței comune a Camerei Deputaților și Senatului din 16 iunie 2014.

11. Secretarul general al Camerei Deputaților, cu Adresa nr. 2/3.128 din 24 iunie 2014, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr.2.770 din 24 iunie 2014, a transmis, în copii, Raportul comun al Comisiei pentru buget, finanțe și bănci și Comisiei pentru politică economică, reformă și

privatizare ale Camerei Deputaților, respectiv al Comisiei pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital și Comisiei economice, industriei și servicii ale Senatului, curriculum vitae al domnului Marian Sârbu, declarația pe proprie răspundere a acestuia privind îndeplinirea condițiilor de vechime și celelalte condiții prevăzute de lege pentru numirea în funcția de membru al Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, diploma de licență, specializarea drept, nr.646 din 22 februarie 1991, adeverințe din care rezultă ocuparea unor funcții în perioada 20 aprilie 1990—17 iunie 2014.

12. La data de 24 iunie 2014 și 26 iunie 2014, domnul Marian Sârbu a depus personal, la dosar, adeverințe din care rezultă ocuparea unor funcții în care a avut calitatea de ordonator de credite și ordonator principal de credite.

CURTEA,

examinând sesizarea, punctele de vedere ale Biroului permanent al Senatului și Biroului permanent al Camerei Deputaților, lucrările și documentele depuse la dosar, raportul întocmit de judecătorul-raportor, Hotărârea Parlamentului României nr.26/2014, prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr.47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.l) din Constituție, precum și ale art.1, art.2 alin.(1), art.10, 27 și 28 din Legea nr. 47/1992, să se pronunțe asupra sesizării de neconstituționalitate.

14. Obiectul sesizării de neconstituționalitate îl constituie Hotărârea Parlamentului României nr.26/2014 privind numirea prim-vicepreședintelui, membru executiv, și a unui membru neexecutiv ai Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.443 din 17 iunie 2014, cu următorul cuprins:

„Având în vedere propunerea comună a Comisiei pentru buget, finanțe și bănci și a Comisiei pentru politică economică, reformă și privatizare din Camera Deputaților, respectiv Comisia pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital și Comisia economică, industriei și servicii din Senat, și în urma audierii candidaților în conformitate cu prevederile legale,

în temeiul prevederilor art.67 din Constituția României, republicată, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.133/2013, cu modificările și completările ulterioare,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se numesc, pe locurile devenite vacante prin demisie, prim-vicepreședintele, membru executiv, și un membru neexecutiv ai Autorității de Supraveghere Financiară, pe durata rămasă a mandatului început la data de 5 noiembrie 2013, potrivit Hotărârii Parlamentului nr.60/2013 privind numirea membrilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, după cum urmează:

— domnul Sârbu Marian — prim-vicepreședinte, membru executiv;

— domnul Coca Constantinescu Cornel — membru neexecutiv.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat, în ședința comună din 16 iunie 2014, cu respectarea prevederilor art.76 alin.(2) din Constituția României, republicată.”

15. Autorii sesizării susțin că această hotărâre contravine prevederilor constituționale ale art.1 alin.(3) și (5), care au următorul cuprins:

„(3) România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate. [...]

(5) În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”

16. Analizând sesizarea de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.874 din 21 decembrie 2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.113/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.234 din 23 aprilie 2013, cu modificările și completările ulterioare, aceasta este autoritate administrativă autonomă, de specialitate, cu personalitate juridică, independentă, autofinanțată.

17. Autoritatea de Supraveghere Financiară este condusă de un Consiliu format din 9 membri, numiți de Parlament, în ședința comună a celor două Camere, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.93/2012. Procedura și condițiile de numire a membrilor sunt prevăzute de art.8 și art.9 din această ordonanță de urgență.

18. În jurisprudența sa constantă, Curtea a statuat că pot fi supuse controlului valori sau principii constituționale sau organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional.

19. În speță, autoritatea publică vizată, Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, nu este reglementată în Constituție, nefiind, așadar, de rang constituțional, astfel că procedura de numire a

membrilor săi este de rang legal. În aceste condiții, ținând seama de jurisprudența Curții, concretizată prin Decizia nr.307 din 28 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.293 din 4 mai 2012, și Decizia nr.1.094 din 20 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.65 din 30 ianuarie 2013, hotărârea criticată poate fi cenzurată numai din punctul de vedere al exigențelor procedurale și substanțiale stabilite expres prin textul Constituției.

20. Autorii criticii invocând astfel de exigențe, rezultă că sesizarea de neconstituționalitate formulată îndeplinește condițiile de admisibilitate stabilite de Curtea Constituțională pe cale jurisprudențială, invocarea art.1 alin.(3) și (5) din Constituție fiind, în cauză, relevantă din punct de vedere constituțional.

21. Faptul că prin selectarea efectuată de comisiile parlamentare, au fost ignorate dispozițiile art.9 alin.(1) lit.a²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.93/2012, potrivit cărora membrii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară trebuie „să aibă o experiență profesională în domeniul financiar, al instituțiilor de credit și/sau al instituțiilor financiare nebancale de minimum 9 ani de la data absolvirii studiilor prevăzute la lit.a¹)”, constituie un impediment de natură constituțională pentru numirile membrilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, care viciază Hotărârea Parlamentului României nr.26/2014.

22. În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr.251 din 30 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.376 din 21 mai 2014, reținând că acest text de lege circumscriptiv „foarte precis și restrictiv domeniile de activitate cerute pentru ocuparea funcției de membru al Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, în considerarea specificului acestei autorități”, solicitând totodată „o experiență specifică în materie”.

23. În legătură cu acest aspect, Curtea a constatat că „reglementând condițiile pe care trebuie să le îndeplinească membrii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.93/2012 se referă la experiența profesională în două texte distincte, după cum urmează: la lit.a) a alin.(1) al art.9, stabilind că membrii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară trebuie să aibă «pregătire profesională și o experiență profesională corespunzătoare în domeniul în care A.S.F. are competențe» și, respectiv, la lit.a²) a aceluiași articol, stabilind că aceștia trebuie să aibă «o experiență profesională în domeniul financiar, al instituțiilor de credit și/sau al instituțiilor financiare nebancale, de minimum 9 ani de la data absolvirii studiilor prevăzute la lit. a¹).» Dacă noțiunea de «corespunzătoare» care circumstanțiază pregătirea și experiența profesională în cuprinsul art.9 alin.(1) lit.a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.93/2012 semnifică o evaluare și apreciere ce revin exclusiv Parlamentului, în calitate de autoritate ce realizează numirea membrilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, și nicidecum instanței de contencios constituțional, durata care circumstanțiază experiența profesională, reglementată prin dispozițiile art.9 alin.(1) lit.a²), semnifică o condiție cu caracter obiectiv — vechimea în domeniile de referință, verificabilă pe bază de documente, de către orice persoană interesată”.

24. Trecând la analiza documentelor depuse la dosar, Curtea reține că atribuțiile funcțiilor, respectiv demnităților deținute de domnul Marian Sârbu sunt, cu precădere, cele de ordonator principal de credite în înțelesul dispozițiilor art.20 alin.(2) din Legea nr.500/2002 privind finanțele publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.597 din 13 august 2003, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „Ordonatorii principali de credite sunt miniștrii, conducătorii celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, conducătorii altor autorități publice și conducătorii instituțiilor publice autonome”. Însă experiența profesională a domnului Marian Sârbu ca ordonator principal de credite nu se circumscriptiv condițiilor prevăzute de art.9 alin.(1) lit.a²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.93/2012, astfel că nu are relevanță pentru numirea acestuia ca membru în Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară.

25. Aceste dispoziții legale impun însă o condiție cu caracter obiectiv, obligatoriu să fie îndeplinită, anume o experiență profesională specifică în materie de minimum 9 ani, prin indicarea expresă a domeniilor financiar, al instituțiilor de credit și/sau al instituțiilor financiare nebancale.

26. În aceste condiții și văzând din documentele depuse la dosar că domnul Marian Sârbu nu are o experiență profesională specifică în materie de minimum 9 ani, Curtea constată că acesta nu întrunește condiția prevăzută de art.9 alin.(1) lit.a²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.93/2012 pentru numirea în funcția de prim-vicepreședinte, membru executiv al Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară. Prin urmare, Hotărârea Parlamentului României nr.26/2014 este nelegală în ceea ce privește această numire.

27. Întrucât cauza de nelegalitate astfel determinată prezintă relevanță constituțională din perspectiva exigențelor de ordin substanțial și procedural impuse de prevederile art.1 alin.(3) și (5) din Constituție privind statul de drept și obligația de respectare a legii, aceasta se convertește într-o cauză de neconstituționalitate.

28. Pentru considerentele expuse, în temeiul art.146 lit.l) din Constituție, al art.1, 3, 10 și 27 din Legea nr.47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea de neconstituționalitate formulată de grupurile parlamentare ale Partidului Național Liberal și Partidului Democrat Liberal și constată că Hotărârea Parlamentului României nr.26/2014 privind numirea prim-vicepreședintelui, membru executiv, și a unui membru neexecutiv ai Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară este neconstituțională în ceea ce privește numirea domnului Marian Sârbu în calitate de prim-vicepreședinte, membru executiv al Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Camerei Deputaților și Senatului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din 2 iulie 2014.

OPINIE SEPARATĂ

Nu suntem de acord cu soluția pronunțată prin Decizia nr.389 din 2 iulie 2014, cu votul majorității membrilor Curții Constituționale și apreciem că Hotărârea Parlamentului României nr.26/2014 privind numirea prim-vicepreședintelui, membru executiv, și a unui membru neexecutiv ai Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară trebuia respinsă pentru următoarele motive:

1. În opinia majoritară se consideră că hotărârea este nelegală în ceea ce privește numirea domnului Marian Sârbu în calitate de prim-vicepreședinte, membru executiv al organismului enunțat, întrucât numirea s-a făcut prin ignorarea condiției prevăzute prin art.9 alin.(1) lit.a²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.113/2013, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia membrii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară trebuie „să aibă o experiență profesională în domeniul financiar, al instituțiilor de credit și/sau al instituțiilor financiare nebancale de minim 9 ani de la data absolvirii studiilor prevăzute la lit.a¹)”. Această cauză de nelegalitate ar prezenta relevanță neconstituțională din perspectiva exigențelor de ordin substanțial și procedural impuse de prevederile art.1 alin.(3) și (5) din Constituție.

2. În motivarea deciziei a fost invocată și jurisprudența Curții Constituționale, printre alte decizii fiind amintită Decizia nr.251 din 30 aprilie 2014 care, referindu-se la condițiile ce trebuie îndeplinite de către membrii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară prevăzute la lit.a) a alin.(1) al art.9 și respectiv la lit.a²) a aceluiași text, apreciază că sintagma „experiența profesională corespunzătoare” semnifică o evaluare și o apreciere ce revine în exclusivitate Parlamentului, dar durata care circumstanțiază experiența profesională semnifică o condiție cu caracter obiectiv ce poate face obiectul controlului de constituționalitate.

În realitate, această disociere este forțată, nejustificată și reprezintă o inconsecvență de analiză. Din moment ce „experiența profesională” care este termenul de referință al analizei are o componentă subiectivă lăsată la aprecierea Parlamentului este firesc să conferim aceeași natură, aceeași valoare și duratei sale. În aceste condiții ni se pare exagerat să atribuim o relevanță constituțională de ordin substanțial unor elemente de apreciere.

De reținut că exprimarea utilizată de legiuitor în acest caz nu cuprinde o referire la o noțiune definită expres și explicit de alte texte de lege, cum ar fi, de exemplu, vechimea în specialitate.

Așadar, suntem îndreptățiți să apreciem că nu ne aflăm în fața unor valori și principii de rang constituțional care să justifice declararea hotărârii ca fiind neconstituțională.

3. Pe de altă parte, pe fond, excluderea unor perioade și a unor activități din CV-ul domnului Marian Sârbu pe motivul că n-ar constitui o experiență profesională în domeniul de referință se bazează pe o apreciere subiectivă, insuficient motivată și pleacă de la interpretarea unilaterală a textului de lege.

Astfel, în interpretarea opiniei majoritare, experiența profesională relevantă în materie ar fi doar aceea dobândită la instituțiile de credit și/sau la instituțiile financiare nebancale. Or, interpretarea gramaticală, sistematică și logică a acestui text demonstrează contrariul.

Textul de lege nu se referă la „experiența profesională în domeniul financiar la instituții...”, ci la „experiența profesională în domeniul financiar, al instituțiilor...”. Utilizarea virgulei, cât și a articolului

genitival **al** evocă clar o enumerare a celor 3 domenii avute în vedere și nu o raportare a experienței financiare doar la cele două tipuri de societăți.

Dacă textul ar fi interpretat în sensul prezentat în opinia majoritară ar însemna că experiența profesională financiară dobândită la Banca Națională sau la Curtea de Conturi n-ar întruni condițiile legale.

4. În opinia majoritară experiența profesională a domnului Marian Sârbu ca ordonator principal de credite nu se circumscrie condițiilor prevăzute la art.9 alin.(1) lit.a²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.93/2012, respectiv experienței profesionale specifice în materie. Această concluzie este excesivă și subiectivă și nu ține seama de atribuțiile legale ale ordonatorului principal de credite.

Într-adevăr, potrivit prevederilor art.21 și 22 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, ordonatorii principali de credite au, printre altele, următoarele atribuții și responsabilități:

— ordonatorii de credite au obligația de a fundamenta, justifica și utiliza, în condiții de legalitate, regularitate, economicitate, eficiență și eficacitate, creditele bugetare repartizate din bugetele lor instituțiilor subordonate și altor beneficiari ai acestor fonduri;

— ordonatorii de credite au obligația de a angaja cheltuieli în limita creditelor de angajament și de a utiliza creditele bugetare numai în limita prevederilor și destinațiilor aprobate, pentru cheltuieli strict legate de activitatea instituțiilor publice respective și cu respectarea dispozițiilor legale.

De asemenea ordonatorii de credite răspund, potrivit legii, de:

— angajarea, lichidarea și ordonanțarea cheltuielilor în limita creditelor de angajament și creditelor bugetare repartizate și aprobate potrivit prevederilor legale;

— realizarea veniturilor;

— angajarea și utilizarea cheltuielilor în limita creditelor de angajament și creditelor bugetare pe baza bunei gestiuni financiare;

— integritatea bunurilor încredințate instituției pe care o conduc;

— organizarea și ținerea la zi a contabilității și prezentarea la termen a situațiilor financiare asupra situației patrimoniului aflat în administrare și execuției bugetare;

— organizarea sistemului de monitorizare a programului de achiziții publice și a programului de lucrări de investiții publice;

— organizarea evidenței programelor, inclusiv a indicatorilor aferenți acestora;

— organizarea și ținerea la zi a evidenței patrimoniului, conform prevederilor legale.

Ni se pare a fi de ordinul evidenței faptul că îndeplinirea acestor îndatoriri profesionale și responsabilități publice constituie o vastă experiență financiară, așa cum au constatat pe baza documentelor prezentate și comisiile de specialitate ale Camerei Deputaților și Senatului în raportul comun adoptat cu unanimitate de voturi.

În evaluarea experienței profesionale a domnului Marian Sârbu trebuie ținut cont și de experiența managerială și de conducere dobândită în funcțiile de mare răspundere ocupate, respectiv ministru, secretar de stat sau președinte de federație sindicală.

5. Din documentele prezentate comisiilor parlamentare de specialitate rezultă că domnul Marian Sârbu a exercitat următoarele funcții:

— în perioada 20 aprilie 1990—21 aprilie 1994 a fost timp de **4 ani** președinte al Federației Sindicatelor Libere din Industria Lemnului în care a avut calitatea de ordonator de credite, angajând federația din punct de vedere financiar, alături de contabil;

— în perioada 22 aprilie 1994—1 decembrie 1996 (**2 ani și 6 luni**) a gestionat fondul de șomaj ca secretar de stat în calitate de ordonator principal de credite;

— în perioada 28 decembrie 2000—19 iunie 2003 (**2 ani și 6 luni**) a ocupat funcția de ministru, exercitând calitatea de ordonator principal de credite pentru toate fondurile de natură socială gestionate de Ministrul Muncii;

— aceeași calitate a exercitat în perioada 22 decembrie 2008—1 octombrie 2009 (**9 luni**);

— în perioada 28 iunie 2012—29 aprilie 2013 (**10 luni**) a deținut funcția de președinte al Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, instituție din sfera de supraveghere financiară nonbancară;

— în perioada 29 aprilie 2013—17 iunie 2014 (**1 an și 2 luni**) a fost membru neexecutiv al Consiliului de Conducere al Autorității de Supraveghere Financiară.

Din această enumerare rezultă o perioadă totală de **11 ani și 9 luni**.

6. În cuprinsul prezentei decizii nici nu a fost luată în dezbatere problema activității desfășurate de domnul Marian Sârbu între anii 1996—2012 ca deputat și un timp vicepreședinte în Comisia pentru muncă și protecție socială din Camera Deputaților. Domeniile de activitate al acestei comisii de specialitate au cuprins și examinarea în fond și pentru avize a bugetelor de asigurări sociale, de pensii, indemnizații, ajutoare de șomaj și altele, elaborând rapoarte care au precizat și oportunitatea financiară a adopției acestora.

Apreciem că și această activitate putea fi luată în considerare la evaluarea experienței profesionale financiare a acestuia.

Într-adevăr, calitatea de deputat, precum și exercitarea funcției de vicepreședinte al Comisiei pentru muncă și protecție socială constituie vechime în specialitate, conform art.46 alin.(1) din Legea nr.96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările ulterioare, potrivit căruia „perioada de exercitare a mandatului de parlamentar constituie vechime în muncă și în **specialitate**, cu toate drepturile prevăzute de lege”.

Judecător,
prof. univ. dr. **Valer Dorneanu**

Judecător,
Toni Greblă